

at disse sidste Partier kom i Flertal. Hvis det skulde være sket, vilde efter min Opfattelse et Lovarbejde, man havde gennemført umiddelbart foran Folketingsvalget, i Virkeligheden praktisk være blevet uden Betydning, idet jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen i, at hvis der kommer en tydelig Folketilkendegivelse af, at man med Hensyn paa disse Forhold ønsker bestemte Fremgangsmetoder anvendt, vilde det ikke være rigtigt ikke at bruge disse Metoder. Naturligvis kan et Valgs Resultat ikke bevirke, at man personlig forandrer Anskuelse om, hvad der er rigtigt eller ikke rigtigt, men saa vist som det er min Tro, at de Ting, som skal have virkelig Betydning med Hensyn til Valutakrisens lykkelige Afvikling, maa være Ting, der føles af den danske Befolknings almindelige Mand og Kvinde som vigtige, forekommer det mig ogsaa rimeligt, at den danske Mand og Kvinde faar Lejlighed til at udtale sig om den Sag.

Nu gaar vi altsaa til Valg, og vi har hørt, at saavel Partiet Venstre som Socialdemokratiet gaar i høj Grad fortroingsfuldt til Valg, og det kan jo være meget glædeligt for de Herrer. Ogsaa vi fra konservativ Side gaar til Valg vidende, at de Spørgsmaa, der nu skal finde sin Afgørelse i Kraft af det Resultat, Valget giver, er Spørgsmaal af ganske overordentlig stor Betydning for hele Landet. Vi ved jo vel, at en meget stor Del af Landets Borgere praktisk talt er indrulleret i Partierne saaledes, at de uden Hensyn til den Situation, som foreligger, stemmer efter den Opfattelse, som nu en Gang er den bestemmende i det Parti, hvortil de hører. Men lige saa vist, som vi ved dette, ved vi ogsaa, at der i dette Land sikkert er nogle Gange ti Tusinde Vælgere, som lader deres Afstemning bestemme af de ved hvert Valg særlig afgørende Spørgsmaal. Vi ved, at disse nogle Gange ti Tusinde i Virkeligheden højst sandsynligt er de Vælgere, som bestemmer Valgets Resultat politisk.

Lige saa vist, som vi ved det, bør disse nogle Gange ti Tusinde Vælgere vide, at de Forhold, som skal afgøres i den nærmeste Tid efter, at den nye Rigsdag er kommet ind, er saa alvorlige, at hvis de paagældende Vælgere tager deres Beslutning ud fra en eller anden lille Ting, som ikke passer dem selv, ud fra en eller anden Fortrydelse over, at man ikke herinde opfører sig paa en saadan Maade, som de paagældende Vælgere ønsker det, handler de i overmaade høj Grad letsindigt. Det Krav, man nu maa stille til Vælgeren, er, at han nøje

overvejer, om han tror, at Forbrugsindskrænkingsvejen er den Vej, som det er nødvendigt at gaa, eller om han tror, at en Importregulering, med hvad dertil hører, er den rette Vej. Det er mit Haab, at Vælgene paa Valgdagen vil være sig deres Ansvar bevidst, saaledes at man med Rette kan sige, at den Vej, som Valgresultatet viser, ogsaa virkelig er den Vej, som det alvorlige Folk ønsker at gaa.

Røde: Der høres for Tiden to forskellige Taler af Partiet Venstres Folketingsmænd. Den ene har Motiver til fælles med nogle Udtalelser, som fandtes i „Nationaltidende“ for den 28. Marts. Den spinder ligesom over følgende Tema: Hvem var det, der bragte de saakaldte sociale Udgifter, det vil sige Statspræmieringen af den systematiske Dovenskab, op til en hidtil ukendt Højde? Hvem var det, der gjorde det? Den radikale Regering. Det er den ene Tale. Den anden Tale, der holdes af Venstre, hørte vi i Dag af det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, og den spinder over Temaet: Hvem var det, der satte de sociale Udgifter op til en ukendt Højde og derved viste sin sociale Interesse? Det er Partiet Venstres Regering. Disse to Taler holdes hver paa sit Sted. Den ene holdes for nogle Slags Folk, den anden holdes for at holde paa nogle andre Folk, som man frygter for ellers at miste.

Da jeg hørte det ærede Medlem Hr. Martin Hansen tale, som han gjorde i Dag, havde jeg Indtryk af, at det var Barnheds- og Ungdomserindringerne, der vældede op i ham, det var alle de gode Minder om, hvad Venstre en Gang var, han manede frem. Han fremtryllede et Billede af det Venstre, der førte an i en lang Række af Aar. Den Tendens, der for saa vidt er i det ærede Medlems Tale, sætter jeg selvfølgelig mere Pris paa, end den Tendens, der er i den modsatte Tale, som man andetsteds lader høre; for den viser i alt Fald, at det ærede Medlem ikke ønsker at være med i det Kor, der synger den anden Melodi.

Det ærede Medlem nævnte os en hel Del Tal til Sammenligning mellem de to Gange fire Aar, vi nu har gennemlevet, og jeg forstod deraf, at det var Talen om det gode Budskab, som forleden blev holdt paa Fyn, vi nu fik her i Aften. Jeg forstaa ogsaa, at Aarsagen dertil maatte være, at det ærede Medlem ønskede at sikre sig et Referat af denne Tale, for at man skulde forstaa, at han havde holdt en menneskelig forstaaelig Tale, hvilket man ikke kan se